

ДНІПРОПЕТРОВСЬКА ОБЛАСНА УНІВЕРСАЛЬНА НАУКОВА
БІБЛІОТЕКА
ЦЕНТР ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНФОРМАЦІЇ

Європейський Союз

Довідкове видання

Дніпропетровськ, 2009

З М І С Т

Вступ.....	С. 3
Країни–члени ЄС.....	С. 4
Країни–кандидати.....	С. 7
Інституції Європейського Союзу.....	С. 8
Установчі документи Європейського Союзу.....	С. 10
Основні віхи в історії європейської інтеграції.....	С. 13
Хронологія розширення Європейського Союзу.....	С. 23
Україна – Європейський Союз: Хроніка двосторонніх відносин.....	С. 26

Вступ

Європейський Союз (ЄС) – це родина демократичних країн Європи, які працюють разом для поліпшення життя своїх громадян і для розбудови кращого світу.

Сімейні сварки й нечасті кризові ситуації, звичайно ж, попадають у заголовки новин але, незважаючи на це, ЄС являє собою дивовижну історію успіху. За менше ніж півсторіччя він забезпечив мирі процвітання в Європі. Він створив єдину європейську валюту (євро) і єдиний ринок без кордонів, де вільно переміщаються товари, люди, послуги й капітал. ЄС став основною торгівельною силою та світовим лідером у таких сферах як захист навколишнього середовища й надання допомоги у розвитку.

Євросоюз не є федерацією держав, подібно США. Євросоюз не є організацією, створеною з метою розширення співробітництва між урядами, подібно ООН. Країни-члени ЄС залишаються незалежними суверенними державами, але вони об'єднали свій суверенітет для того, щоб набути такої сили і ваги у світі, яких вони не змогли б досягти поодинці.

Не дивно, що кількість членів Європейського Союзу збільшилася з 6 до 27, і ряд країн планують приєднатися в майбутньому.

Євросоюз досяг такого успіху завдяки унікальній природі організації своєї роботи.

Країни–члени ЄС

Назва країни	Площа	Населення	Валюта
АВСТРИЙСЬКА РЕСПУБЛІКА Столиця: Відень	84 000 км ²	8.3 млн. чол.	Євро
КОРОЛІВСТВО БЕЛЬГІЯ Столиця: Брюссель	31 000 км ²	10.5 млн. чол.	Євро
РЕСПУБЛІКА БОЛГАРІЯ Столиця: Софія	111000 км ²	7.7 млн. чол.	Лев
ВЕЛИКА БРИТАНІЯ Столиця: Лондон	244 000 км ²	60.4 млн. чол.	фунт стерлінг
ГРЕЦЬКА РЕСПУБЛІКА Столиця: Афіни	132 000 км ²	11,1 млн. чол.	Євро
КОРОЛІВСТВО ДАНІЯ Столиця: Копенгаген	43 000 км ²	5.4млн чол.	Датська крона
ЕСТОНСЬКА РЕСПУБЛІКА Столиця: Таллінн	43 000 км ²	1.3 млн. чол.	Естонська крона
ІРЛАНДІЯ Столиця: Дублін	70 000 км ²	4,2 млн. чол.	Євро

**КОРОЛІВСТВО
ІСПАНІЯ**

Столиця: Мадрид 505 000 км² 43,8 млн. чол. Євро

**ІТАЛІЙСЬКА
РЕСПУБЛІКА**

Столиця: Рим 301 000 км² 58,8 млн. чол. Євро

РЕСПУБЛІКА КІПР

Столиця: Нікосія 9 000 км² 800 000 чол. Євро

**ЛАТВІЙСЬКА
РЕСПУБЛІКА**

Столиця: Рига 65 000 км² 2.3 млн. чол. Лат

**ЛИТОВСЬКА
РЕСПУБЛІКА**

Столиця: Вільнюс 65 200 км² 3.4 млн. чол. Літ

**ВЕЛИКЕ
ГЕРЦОГСТВО
ЛЮКСЕМБУРГ**

Столиця: Люксембург 3 000 км² 500 000 чол. Євро

**РЕСПУБЛІКА
МАЛЬТА**

Столиця: Валетта 300 км² 400 000 чол. Євро

**КОРОЛІВСТВО
НІДЕРЛАНДІВ**

Столиця: Амстердам 34 000 км² 16,3 млн. чол. Євро

ФЕДЕРАТИВНА

**РЕСПУБЛІКА
НІМЕЧЧИНА**

Столиця: Берлін 357 000 км² 82,5 млн. чол. Євро

**РЕСПУБЛІКА
ПОЛЬЩА**

Столиця: Варшава 313 000 км² 38.1 млн. чол. Злотий

**ПОРТУГАЛЬСЬКА
РЕСПУБЛІКА**

Столиця: Лісабон 92 000 км² 10.6 млн. чол. Євро

РУМУНІЯ

Столиця: Бухарест 230 000 км² 21.6 млн. чол. Румунський лей

**СЛОВАЦЬКА
РЕСПУБЛІКА**

Столиця: Братіслава 49 000 км² 5.4 млн. чол. Словацька корона

**РЕСПУБЛІКА
СЛОВЕНІЯ**

Столиця: Любляна 20 000 км² 2 млн. чол. Євро

**УГОРСЬКА
РЕСПУБЛІКА**

Столиця: Будапешт 93 000 км² 10,1 млн. чол. Форінт

**ФІНЛЯНДСЬКА
РЕСПУБЛІКА**

Столиця: Гельсінкі 305 000 км² 5.3 млн. чол. Євро

**ФРАНЦУЗЬКА
РЕСПУБЛІКА**

Столиця: Париж 544 000 км² 60.9 млн. чол. Євро

ЧЕСЬКА**РЕСПУБЛІКА**

Столиця: Прага 79 000 км² 10.3 млн. чол. Чеська крона

КОРОЛІВСТВО**ШВЕЦІЯ**

Столиця: Стокгольм 411000 км² 9 млн. чол. Шведська крона

Країни–кандидати

Назва країни	Площа	Населення	Валюта
---------------------	--------------	------------------	---------------

ТУРЕЦЬКА**РЕСПУБЛІКА**

Столиця: Анкара 770 000 км² 72.5 млн. чол. Турецька ліра

ХОРВАТІЯ

Столиця: Загреб 56 000 км² 4.4 млн. чол. Куна колишня

ЮГОСЛАВСЬКА**РЕСПУБЛІКА****МАКЕДОНІЯ**

Столиця: Скоп'є 25 000 км² 2 млн. чол. Македонський денар

УКРАЇНА

Столиця: Київ 603 700 км² 47.5 млн. чол. Гривня

Інституції Європейського Союзу

Об'єднання суверенності європейських держав на практиці означає, що держави-члени ЄС делегують частину своїх повноважень у прийнятті рішень європейським інституціям, які вони створили, щоб рішення з конкретних питань, що представляють спільний інтерес, ухвалювалися демократичним шляхом на європейському рівні.

Функції основних інституцій Європейського Союзу

Три основні інституції ЄС:

Європейський Парламент, що представляє інтереси громадян ЄС і безпосередньо ними обирається;

Рада Європейського Союзу, що представляє окремі країни-члени ЄС;

Європейська Комісія, що виражає інтереси Союзу в цілому.

Інституційний трикутник виробляє політику та закони (директиви, законодавчі акти й рішення), які діють на території ЄС. Саме Комісія розробляє нові закони, а Парламент і Рада їх приймають. Комісія та держави-члени їх виконують, Комісія також стежить за їхнім виконанням.

Схема інституційної системи Європейського Союзу за Договором про запровадження Конституції для Європи

Європейський суд стежить за дотриманням європейських законів, а Рахункова Палата перевіряє фінансування діяльності ЄС.

Ряд інших органів також виконують ключові ролі у функціонуванні ЄС, а саме:

Європейський економічний і соціальний

комітет представляє економічну і соціальну складову організованого громадянського суспільства:

Комітет регіонів представляє регіональні й місцеві влади;

Європейський інвестиційний банк фінансує інвестиційні проекти в сфері економічного розвитку в ЄС і за його межами, а також сприяє розвитку малого бізнесу через Європейський інвестиційний фонд;

Функції допоміжних інституцій Європейського Союзу

Інституції наднаціонального рівня управління в Європейському Союзі	Функції
Економічний і соціальний комітет	Консультативно-дорадча
Комітет регіонів	
Європейський інвестиційний банк	Фінансово-інвестиційна
Європейський центральний банк	
Європейська система центральних банків	
Європейський банк реконструкції і розвитку	
Суд аудиторів	Контрольна
Омбудсмен	
Європол	Правоохоронна

Європейський центральний банк відповідає за європейську монетарну політику;

Європейський Омбудсмен розслідує скарги про порушення в інституціях і органах управління ЄС;

Європейський інспектор з охорони даних забезпечує конфіденційність особистих даних громадян.

Крім цього існують спеціалізовані агентства, що виконують певні технічні, наукові або управлінські функції.

Правила й процедури, що визначають діяльність інститутів, викладені в договорах, які затвердили всі президенти й прем'єр-міністри країн-членів ЄС і ратифікували парламенти цих країн.

В інституційну структуру Співтовариства закладені наступні характерні риси: суміщення функцій, поліцентричність структури, розподілена лояльність та розподіл влад. Саме завдяки цим рисам інституції ЄС продовжують ефективно функціонувати.

Європейський Союз живе і діє завдяки, у великій мірі, за рахунок виваженої структури своїх інституцій.

Установчі документи Європейського Союзу

Діяльність ЄС заснована на чотирьох договорах:

- Договір про створення Європейського об'єднання вугілля й сталі (ЄОВС), підписаний 18 квітня 1951 року в Парижі, набув чинності 23 липня 1952 року, втратив чинність 23 липня 2002 року.

- Договір про створення Європейського Економічного Співтовариства (ЄЕС), підписаний 25 березня 1957 року в Римі, набув чинності 1 січня 1958 року (його часто називають Римським договором);

- Договір про створення Європейського співтовариства атомної енергії (Євроатом), підписаний у Римі разом з договором про ЄЕС;

- Договір про Європейський Союз (ЄС), підписаний у Маастрихті 7 лютого 1992 року, вступив у дію 1 листопада 1993 року

Перші три з названих договорів створили Європейські Співтовариства, тобто систему прийняття загальних рішень у вугільній та сталеливарній промисловості, ядерній енергетиці та інших основних галузях економіки держав-членів ЄС. Спільні інституції, створені з метою управління цією системою, об'єдналися в 1967 році й утворили єдину Комісію і єдину Раду.

ЄЕС, окрім економічної ролі, поступово взяв на себе відповідальність за широке коло питань, у тому числі за соціальну, регіональну політику й питання захисту навколишнього середовища. Оскільки об'єднання перестало бути виключно економічним співтовариством, згідно із четвертим договором (Маастрихтським) його було перейменовано на Європейське Співтовариство (ЄС). По мірі того, як наближався строк закінчення дії Договору про ЕОВС в 2002 році, питання вугілля й стали поступово увійшли в інші договори.

У Маастрихті уряди держав - членів ЄС домовилися про співробітництво в сфері зовнішньої політики та політики безпеки а також у сфері правосуддя та внутрішніх справ. Додавши міжурядову співпрацю до існуючої системи Співтовариства, Маастрихтський договір створив нову структуру на трьох "опорах", яка має як політичний так і економічний характер. Це і є Європейський Союз (ЄС).

Договори складають основу діяльності Європейського Союзу. Після приєднання нових держав до них вносились зміни. Крім того, час від часу договори переглядаються з метою реформування інституцій ЄС і розширення сфери їх відповідальності. Перегляд договорів відбувається шляхом скликання спеціальної конференції національних урядів ("міжурядова конференція").

За результатами таких міжурядових конференцій були прийняті:

- Єдиний Європейський Акт (ЄЄА), підписаний в лютому 1986 року, набув чинності 1 липня 1987 року. Він вніс зміни до договору про ЄЕС і став основою для завершення формування єдиного ринку.
- Амстердамський договір, підписаний 2 жовтня 1997 року, набув чинності 1 травня 1999 року. Договір розширив сферу об'єднання суверенності держав-членів, включивши питання цивільних прав і тісну взаємодію з питань соціальної політики й політики зайнятості.
- Ніщцький договір: підписаний 26 лютого 2001 року, набув чинності 1 лютого 2003 року. Він вніс, додаткові зміни в інші

договори, зробивши систему інститутів ЄС більш діючою, для того щоб вона залишалася ефективною й після вступу в ЄС нових членів.

- Запропонований Конституційний договір був затверджений і підписаний в жовтні 2004 року, однак не вступив у дію, тому що не був затверджений усіма країнами ЄС.

- Реформаторський договір, затверджений у своїй основі в 2007 році, повинен вступити в дію після його ратифікації всіма країнами-членами Євросоюзу.

Основні віхи в історії європейської інтеграції

1950

9 травня. Роберт Шуман, міністр закордонних справ Франції, проголошує важливу промову, в якій висуває пропозиції, що ґрунтуються на ідеях Жана Моне. Він пропонує Франції та Федеративній Республіці Німеччині об'єднати свої ресурси вугілля і сталі в межах нової організації, до якої можуть приєднатися інші європейські країни. Оскільки цю дату можна вважати днем народження Європейського Союзу, 9 травня щорічно відзначається як День Європи

1951

18 квітня. У Парижі шість країн - Бельгія, Франція, Федеративна Республіка Німеччина, Італія, Люксембург і Нідерланди – підписують угоду, що запроваджує Європейське співтовариство з вугілля та сталі (ЄСВС). Вона набуває чинності 23 липня 1952 року терміном на 50 років.

1955

1-2 червня. На зустрічі в Мессіні міністри закордонних справ шести країн ухвалюють рішення перенести процес європейської інтеграції на економіку в цілому.

1957

25 березня. У Римі шість країн підписують угоди про створення Європейського Економічного співтовариства (ЄЕС) та Європейського співтовариства атомної енергії (Євроатом). Вони набувають чинності 1 січня 1958 року.

1960

4 січня. За ініціативи Великобританії Стокгольмська конвенція запроваджує Європейську асоціацію вільної торгівлі (ЄАВТ), що об'єднує низку європейських країн, які не входять у ЄЕС.

1963

20 липня. Підписання в Яунді угоди про співробітництво між ЄЕС та 18 африканськими країнами.

1965

8 квітня. Підписання угоди про злиття виконавчих органів трьох Співтовариств і створення спільних Ради та Комісії. Вона набуває чинності 1 червня 1967 року.

1966

29 січня. "Люксембурзький компроміс". Після політичної кризи Франція виявляє згоду знову брати участь у нарадах Ради в обмін на угоду про те, що при вирішенні питань, які торкаються "життєво важливих національних інтересів" дотримуватиметься принцип однакостайності.

1968

1 липня. Митні збори на промислові товари повністю скасовано за 18 місяців до закінчення терміну, і запроваджено Єдиний зовнішній тариф.

1969

1-2 грудня

На Гаазькому самміті політичні лідери ЄЕС ухвалюють рішення продовжувати процес європейської інтеграції.

1970

22 квітня. У Люксембурзі підписано угоду, яка дає змогу Європейським Співтовариствам збільшувати фінансування за

рахунок "власних ресурсів" і розширює повноваження Європейського Парламенту.

1972

22 січня. У Брюсселі підписані угоди про приєднання до Європейських Співтовариств з Данією, Ірландією, Норвегією та Великобританією.

1973

1 січня. Данія, Ірландія та Великобританія приєднуються до Європейських Співтовариств, після чого кількість членів збільшується до дев'яти. Норвегія відмовилася від вступу за результатами референдуму, на якому більшість населення проголосувала проти цього.

1974

9-10 грудня. На Паризькому самміті політичні лідери "дев'ятки" ухвалили рішення зустрічатися тричі на рік у якості Європейської Ради. Вони також ухвалюють прямі вибори у Європейський Парламент і домовляються створити Європейський фонд регіонального розвитку.

1975

28 лютого. В Ломі підписано I Ломеську конвенцію між ЄЕС і 46 країнами Африканського, Карибського і Тихоокеанського регіонів.

22 липня. Підписано угоду, яка розширює бюджетні повноваження Європейського Парламенту та запроваджує Європейський суд аудиторів. Вона набуває чинності 1 червня"1977 року.

1979

7 /10 червня. Перші прямі вибори до Європейського Парламенту, що має 410 місць. 1981

7 січня. Греція приєднується до Європейських Співтовариств, після чого їх членів стає десять.

1984

14 і 17 червня

Другі прямі вибори до Європейського Парламенту.

1985

7 січня. Жак Делор стає Головою Європейської Комісії (1985-1995).

14 червня. Підписано Шенгенську Угоду з метою відмінити перевірки на кордонах між державами-членами Європейських Співтовариств

1986

1 січня. Іспанія і Португалія приєднуються до Європейських Співтовариств, після чого кількість їх членів збільшується до дванадцяти.

17 і 28 лютого. Єдиний Європейський Акт підписано у Люксембурзі та Гаазі. Він набуває чинності 1 липня 1987 року.

1989

15 та 18 червня. Треті прямі вибори до Європейського Парламенту.

9 листопада. Руйнування Берлінської стіни.

1990

3 жовтня. Возз'єднання Німеччини.

1991

9-10 грудня. Нарада Європейської Ради у Маастрихті ухвалює Угоду про Європейський Союз. Вона закладає підвалини спільної зовнішньої та безпекової політики, більш тісної взаємодії у галузі правосуддя і внутрішніх справ, створення економічного і монетарного союзу, у тому числі спільної валюти. Міжурядова співпраця у цих галузях, що доповнює існуючу систему Співтовариства, створює Європейський Союз (ЄС). ЄЕС перейменовано у Європейське Співтовариство.

1992

7 лютого. Угода про Європейський Союз підписана у Маастрихті. Вона набуває чинності 1 жовтня 1993 року.

1993

1 січня. Створення спільного ринку.

1994

9 і 12 червня. Четверті прямі вибори до Європейського Парламенту.

1995

1 січня. Австрія, Фінляндія і Швеція приєднуються до ЄС, після чого його членів стає 15. Норвегія відмовляється від вступу за результатами референдуму, на якому більшість населення проголосувала проти цього.

23 січня. Нова Європейська Комісія починає виконувати свої обов'язки (1995 -1999) під головуванням Жака Сантера.

27-28 листопада. Євро-середземноморська конференція у Барселоні налагоджує партнерські стосунки між ЄС та країнами південного узбережжя Середземного моря.

1997

2 жовтня. Підписано Амстердамську угоду. Вона набуває чинності 1 травня 1999 року.

1998

30 березня. Починається процес приєднання нових країн-кандидатів. Кіпр, Мальта та 10 країн Центральної і Східної Європи братимуть участь у цьому процесі.

1999

1 січня. Початок третього етапу ЕМС: валюти 11 країн ЄС замінюються на євро. Спільна валюта випускається на валютні ринки. Починаючи з цього моменту Європейський центральний банк (ЄЦБ) несе відповідальність за монетарну політику ЄС, що встановлюється і реалізується в євро.

8 і 13 червня. П'яті прями вибори до Європейського Парламенту.

15 вересня. Нова Європейська Комісія починає виконувати свої обов'язки (1999>2004) під головуванням Романо Проді.

15-16 жовтня. Нарада Європейської Ради у Тампере ухвалює рішення про перетворення ЄС у зону свободи, безпеки та правосуддя.

2000

23-24 березня. Нарада Європейської Ради у Лісабоні розробляє стратегію зі стимулювання зайнятості у ЄС, модернізації економіки та зміцнення соціальної інтеграції у високотехнологічній Європі.

7-8 грудня. У Ніщі Європейська Рада досягає згоди стосовно тексту нової угоди, що змінює систему ухвалення рішень у ЄС, аби підготувати Союз до розширення. Голови Європейського Парламенту, Європейської Ради та Європейської Комісії урочисто проголошують Хартію основних прав ЄС.

2001

26 лютого. Ухвалення Ніщцької угоди. Вона набуває чинності 1 лютого 2003 року.

14-15 грудня. Нарада Європейської Ради ухвалила Лаекенську декларацію про майбутній Союз. Вона відкриває шлях до майбутнього більшого реформування ЄС та запровадження Конвенту з підготовки Європейської Конституції. Валері Жискар де д'Естена призначено Головою Конвенту.

2002

1 січня. Банкноти та монети євро надходять в обіг у країнах європейської економічної зони.

13 грудня. На нараді Європейської Ради у Копенгагені досягнуто згоди про те, що 10 країн-кандидатів (Кіпр, Чеська Республіка, Естонія, Угорщина, Латвія, Литва, Мальта, Польща, Словаччина та Словенія) можуть приєднатися до ЄС 1 травня 2004 року. Передбачається, що Болгарія та Румунія приєднаються у 2007 році. Ухвалено рішення про те, що переговори з Туреччиною можуть розпочатися, якщо на основі доповіді та рекомендацій Комісії у грудні 2004 року, Європейська Рада ухвалить рішення, в якому зазначатиметься, що Туреччина відповідає усім "Копенгагенським критеріям".

2003

10 липня. Конвент щодо майбутнього Європи завершує роботу над проектом Європейської Конституції.

4 жовтня. Початок роботи міжурядової конференції, яка має підготувати нову угоду стосовно Європейської Конституції.

2004

1 травня. Кіпр, Чеська Республіка, Естонія, Угорщина, Латвія, Литва, Мальта, Польща, Словаччина та Словенія приєднуються до Європейського Союзу.

10 та 13 червня. Шості прямі вибори до Європейського Парламенту.

29 жовтня. Європейська Конституція затверджена в Римі (тепер вона має бути ратифікована державами-членами).

22 листопада. Новий склад Європейської Комісії приступає до виконання своїх обов'язків під головуванням Жозе Мануеля Баррозу.

2005

29 травня та 1 червня. Виборці у Франції не схвалюють Конституцію на референдумі. Три дні поспіль також вчиняють і виборці у Нідерландах.

3 жовтня. Початок переговорів про приєднання до ЄС Туреччини та Хорватії.

2007

1 січня. Приєднання Болгарії та Румунії до ЄС. Словенія приєднується до євро зони

21 грудня. До Шенгенської зони вільного пресування людей увійшли дев'ять нових країн Центральної та Східної Європи: Естонія, Латвія, Литва, Польща, Угорщина, Чехія, Словаччина, Словенія та Мальта.

2008

1 січня. Кіпр та Мальта увійшли до єврозони.

Хронологія розширення Європейського Союзу

Європейське Співтовариство розвивалося поетапно. Важливим критерієм членства у Співтоваристві є наявність у країні демократичного уряду, діяльність якого побудована на принципі плюралізму.

1 січня 1958 р.:

Договори про Європейське економічне співтовариство (ЄЕС) і Євратомі вступають в дію.

Липень 1961 р.:

ЄЕС і Греція підписують угоду про асоційоване членство.

Грудень 1964 р.:

вступає в силу угода про асоційоване членство з Туреччиною.

Січень 1973 р.:

Вступ до ЄЕС Данії, Ірландії та Сполученого Королівства.
Число членів Співтовариства виросло до 9,

Січень 1981 р.:

Вступ Греції.

Січень 1986 р.:

Вступ Іспанії та Португалії. Співтовариство тепер налічує 12 держав-членів. Підписано угоди про асоційоване членство з Кіпром і Мальтою,

Січень 1994 р.:

Угода про Європейський економічний простір (ЄЕП) вступає в силу.

Лютий 1994 р.:

Вступають у силу Європейські угоди або угоди про асоційоване членство з Польщею та Угорщиною.

Квітень 1994 р.:

Польща й Угорщина представили на розгляд ЄС заяви про вступ.

Листопад 1994 р.:

Норвегія, яка брала участь в переговорах, вирішила не вступати до ЄС зважаючи на негативні результати національного референдуму,

Січень 1995 р.:

Австрія, Фінляндія і Швеція приєдналися до ЄС після того, як успішні переговори про вступ були підтверджені на національних референдумах. ЄС довів число своїх членів до 15.

Лютий 1995 р.:

Вступили в силу Європейські угоди між ЄС і Чеською республікою, Словаччиною, Болгарією та Румунією.

Липень 1997 р.:

Європейська Комісія ухвалила рішення приступити на початку 1998 р. до переговорів про вступ до ЄС з Чеською Республікою, Польщею, Угорщиною, Естонією, Словенією і Кіпром.

Травень 2004 р.:

Найбільше розширення за історію існування ЄС, одночасно до євро спільноти прийнято Естонію, Кіпр, Латвію, Литву, Мальту, Польщу, Словаччину, Словенію, Угорщину, Чехію.

Січень 2007 р.:

Останніми на даний час приєдналися до ЄС Румунія і Болгарія.

Україна – Європейський Союз

Хроніка двосторонніх відносин

2008

18 лютого Комісар ЄС з питань торгівлі Пітер Мен-делсон та Президент України Віктор Ющенко розпочали переговори про створення зони вільної торгівлі між ЄС та Україною

13-14 лютого У Києві відбулася перша зустріч міністрів закордонних справ країн ЄС і країн Чорноморського регіону, присвячена ініціативі Єврокомісії «Чорноморська синергія». Єврокомісія була представлена Комісаром з питань зовнішніх зв'язків і Європейської політики сусідства Бенітою Ферреро-Вальднер.

1 січня Набрали чинності угоди між ЄС та Україною про спрощення оформлення віз та про реадмісію

2007

14 вересня 11-й Саміт ЄС - Україна

5 березня Розпочато переговори щодо нової посиленої угоди між ЄС та Україною, яка замінить існуючу УПС.

6 лютого Засідання Трійки ЄС-Україна на рівні міністрів закордонних справ.

2006

27 жовтня 10-й саміт ЄС-Україна. Парафовано угоди про спрощення візового режиму та про реадмісію.

3 березня Засідання Україна - Трійка ЄС на рівні міністрів закордонних справ. Комісар ЄС з питань зовнішніх зносин і європейської політики сусідства Беніта Ферреро-Вальднер відвідала Україну з офіційним візитом, під час якого зустрілася із Президентом України Віктором Ющенком.

23 грудня Рада Європейського Союзу надала Україні статус країни із ринковою економікою.

2005

1 грудня Самміт Україна-ЄС, на якому підписано Угоду про співпрацю з Україною у галузі цивільної авіації, Угоду про співробітництво у рамках європейської програми супутникової радіонавігації «Галілео», Меморандум про взаєморозуміння щодо співпраці між Україною та Європейським Союзом в енергетичній галузі.

30 листопада Відкриття Місії Європейського Союзу з надання допомоги на українсько-молдавському кордоні.

21 лютого На засіданні Ради з питань співпраці між Україною та ЄС було офіційно схвалено План дій Україна-ЄС.

23 січня Комісар ЄС з питань зовнішніх зносин Беніта Ферреро-Вальднер та Високий представник ЄС з питань спільної зовнішньої політики та політики безпеки Хав'єр Солана

відвідали Україну з нагоди інавгурації Президента України Віктора Ющенка.

2004

9 грудня Європейська Комісія схвалила План дій для України.

12 травня Схвалення Стратегії ЄС щодо Європейської політики сусідства.

2003

7, 8 жовтня Українсько-європейський самміт в Ялті.

7 лютого Засідання Трійка ЄС-Україна на міністерському рівні, Київ.

2002

27 листопада П'яте засідання Комітету з питань співробітництва Україна-ЄС, Брюссель.

11 листопада Засідання Трійка ЄС-Україна.

4 липня Саміт ЄС-Україна, Копенгаген.

2001

11 вересня Саміт ЄС-Україна.

2000

25 січня Засідання Трійка ЄС-Україна на рівні міністрів закордонних справ.

1999

27 квітня Друге засідання Ради з питань співробітництва між Україною та ЄС.

23 липня Третій саміт ЄС-Україна, Київ.

23 вересня Засідання Трійка ЄС-Україна на рівні міністрів закордонних справ ЄС.

6 грудня Зустріч Президента України Л.Кучми з Президентом Європейської Комісії Р. Проді.

10 грудня Ухвалення Спільної стратегії ЄС щодо України на Хельсінському саміті ЄС.

1998

1 березня Набуття чинності Угоди про партнерство і співробітництво між Україною та ЄС.

8, 9 червня Перше засідання Ради з питань співробітництва між Україною та ЄС.

11 червня Указом Президента України № 615 затверджено Стратегію інтеграції України до ЄС.

16 жовтня Саміт ЄС-Україна, Відень.

1997

15 липня Підписано Угоду між Європейським Співтовариством по вугіллю та сталі та урядом України про торгівлю сталеливарними виробами.

1996

6, 7 травня Засідання Спільного комітету ЄС-Україна. 6 грудня
Прийняття Радою Міністрів ЄС Плану дій щодо України.

1995

24 березня Перше засідання Спільного комітету ЄС-Україна.

1 червня Підписання Тимчасової угоди про торгівлю між ЄС та Україною.

1993

24 березня Переговори щодо Угоди про партнерство і співробітництво між ЄС та Україною на найвищому рівні.

Жовтень Відкриття представництва Комісії Європейських Співтовариств в Україні.

1992

11 лютого Протокол згоди між ЄС і новими незалежними державами про реалізацію програм технічної допомоги.

1991

2 грудня Декларація ЄС щодо України. Заклик до України підтримувати з ЄС відкритий і конструктивний діалог.

Список використаних джерел

1. Відкриваємо Європу! — К.: «Віва-Принт», 2007. — 44 стор.
2. Грицяк І. Право та інституції Європейського Союзу: Навчальний посібник.— К: «К.І.С.», 2006 — 300 с.
3. Європа у 12 уроках/ Укладач Паскаль Фонтейн. — К.: «Віва-Принт», 2008. — 56 стор.
4. Європейський Союз: перспективи української інтеграції. — «Еліт-прес», 2008. — 68 стор.
5. Європейський Союз – Україна. — К.: ТОВ «Мекс», 2008. — 11 с.
6. Як працює Європейський Союз: Довідник інституцій ЄС. — К.: ТОВ «Мекс», 2008. — 48 стор.